

Formanden: Der er indleveret til mig et Forlangende om Afslutning af denne Forhandling fra følgende 15 Medlemmer:

Jesperfen, Fr.	Rasmusfen, J.
Hæfterup.	Johannsen.
Alberti.	Andresfen.
Sidenius.	Petersfen R.,
Frolund.	Jørgensen.
Hansen, C. H.	Black.
Christensen, J.	Winther.
Jagd.	

Forinden jeg stiller Spørgsmaalet om Afslutning under Afstemning, skal jeg tillade mig — hvilken Regel jeg ogsaa agter for Fremtiden at følge — at meddele Navnene paa de Medlemmer, som have begjæret Ordet; det er nemlig Rigsdagsmændene for Præsto Amts 4de District (Grundtvig), for Kjøbenhavns 5te District (David) og for Kjøbenhavns 6te District (Mourier).

Steen: Maa jeg spørge den ærede Formand, om der er Noget til Hinder for, at gjøre et Spørgsmaal til Forslagstilleren, for at faae en nærmere Oplysning angaaende det Forslag, som han har gjort?

Formanden: Hvad der kun tjener til at oplyse Afstemningspunktet, vil jeg for mit Vedkommende bringe under nærmere Forhandling.

Mourier: Jeg veed ikke, om den ærede Formand vil tillade mig at bemærke, at jeg kun ønskede at sige et Par Ord i Anledning af de Vittringer, som ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), og som det forekommer mig høist fornødent at modstige (Latter).

Formanden: Thinget vil have at tage Hensyn til denne Erklæring af den ærede Rigsdagsmand.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev det med 48 Stemmer mod 36 vedtaget, at fortsætte Forhandlingerne.

Grundtvig: Da den høitærede Finantsminister har erklæret sig veltillfreds med den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har foreslaaet, saa er derved for mig den eneste Indvending bortfalden, som jeg vilde have

gjort, nemlig den, at maaskee Finantsministeren ikke vilde paatage sig at gjøre, hvad der vistnok maa være nødvendigt, naar den foreløbige Behandling her, af en Sag som Finantsloven, skal være saaledes som ønskelig er, og blive frugtbringende. Om jeg derfor end ellers ikke turde vove at bisfalde hvad man kalder et stort halsbrækkende Spring, som over Kanalen mellem England og Frankrig, saa vilde jeg det dog i alle Maader, i Henseende til den nærværende Sag, da, om der ikke var anden Grund, jeg dog vilde finde den tilstrækkelig, at om ogsaa Udvalget kom til at bestaae af mindre end 15 — hvilket jeg vist skulde ønske — er der meget Faa, hvoriblandt jeg ingenlunde er, som vilde være istand til med noget virkeligt Skjøn at betegne de Medlemmer, som skulde udgjøre det. Hvorvidt den foreløbige Behandling her forresten vil fremme Sagen til at blive forhandlet i en kortere Tid, derom har jeg egentlig ingen Mening; men derimod synes jeg at maatte erindre, at dersom der skal være Tale om nogen, eller i nogen Henseende Tale om en grundig Undersøgelse, at vi da ingenlunde maa begynde med at bestemme, at det skal være færdigt, skal være færdigt baade her og i Landstinget inden den 1ste April; thi de Grunde, der kunde have forhindret det ærede Ministerium fra tidligere at tilendebringe de Arbejder, som de vilde forelægge os, maae nu være saa stærke som de ville, saa burde det rigtignok ikke paalægge os den Nødvendighed at forkorte denne Undersøgelse, paa hvilken der berover en saa vigtig Beslutning. Det ærede Ministerium maa vist ogsaa allerede have forudset det som rimeligt, at den Tid, der haves, ikke vilde forslaae, og altsaa være betænkt paa en foreløbig Afgjørelse, som kunde give Forsamlingen den behørig Tid til at forberede og fatte sin Beslutning. Jeg veed det jo nok, og jeg vil ingenlunde fortie det, at hvilken Behandlingsmaade man end vælger, saa er det ikke rimeligt, at netop Behandlingen af Finantsloven paa den danske Rigsdag vil være af mere Betydning eller have større Følger og bære større Frugter end den sædvanlig har baaret i Parlater og andre store Forsamlinger, og denne er, som Historien har lært mig, hartad saa godt som ingen.